

Joachim Schnobel

**Programma Quo Rector Universitatis Joachimus Schnobelius, I.U.D. & Professor
Ad Exequias, Quae Matronae Honestissimae Annae Tancken/ Dn. Joachimi
Schlorffs/ Civis quondam ... relictæ Viduæ, Hodie ... parabuntur, Omnes omnium
ordinum Cives Academicos perhumaniter invitat : [P.P. Rostochii XXI. Martii
Anno M.DC.XLIX.]**

Rostochii: Kilus, 1649

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn776806653>

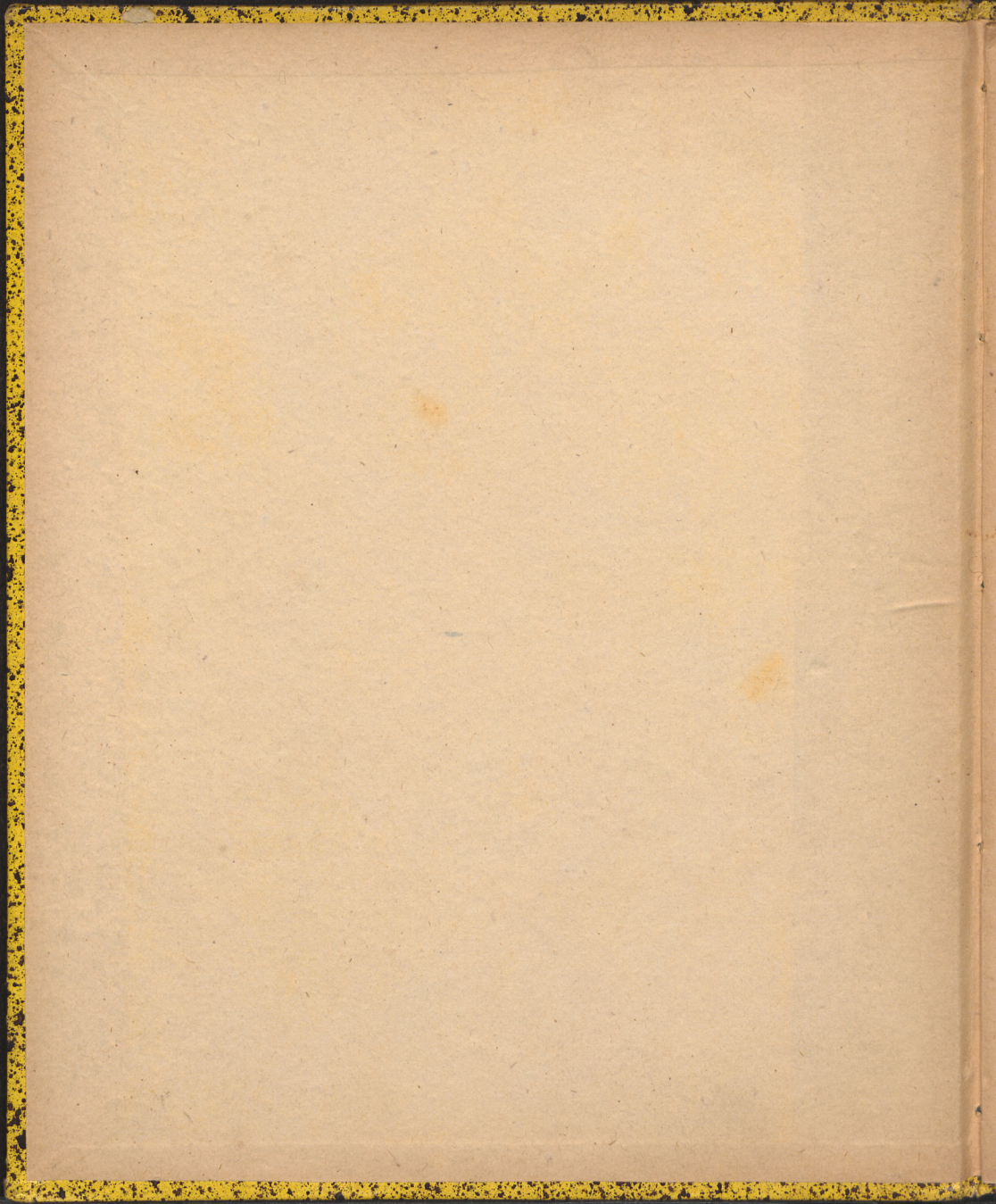
Druck Freier Zugang

Schnobel, J.

in A. Tancke
viduam J. Schlorff.
Rostock 1649.

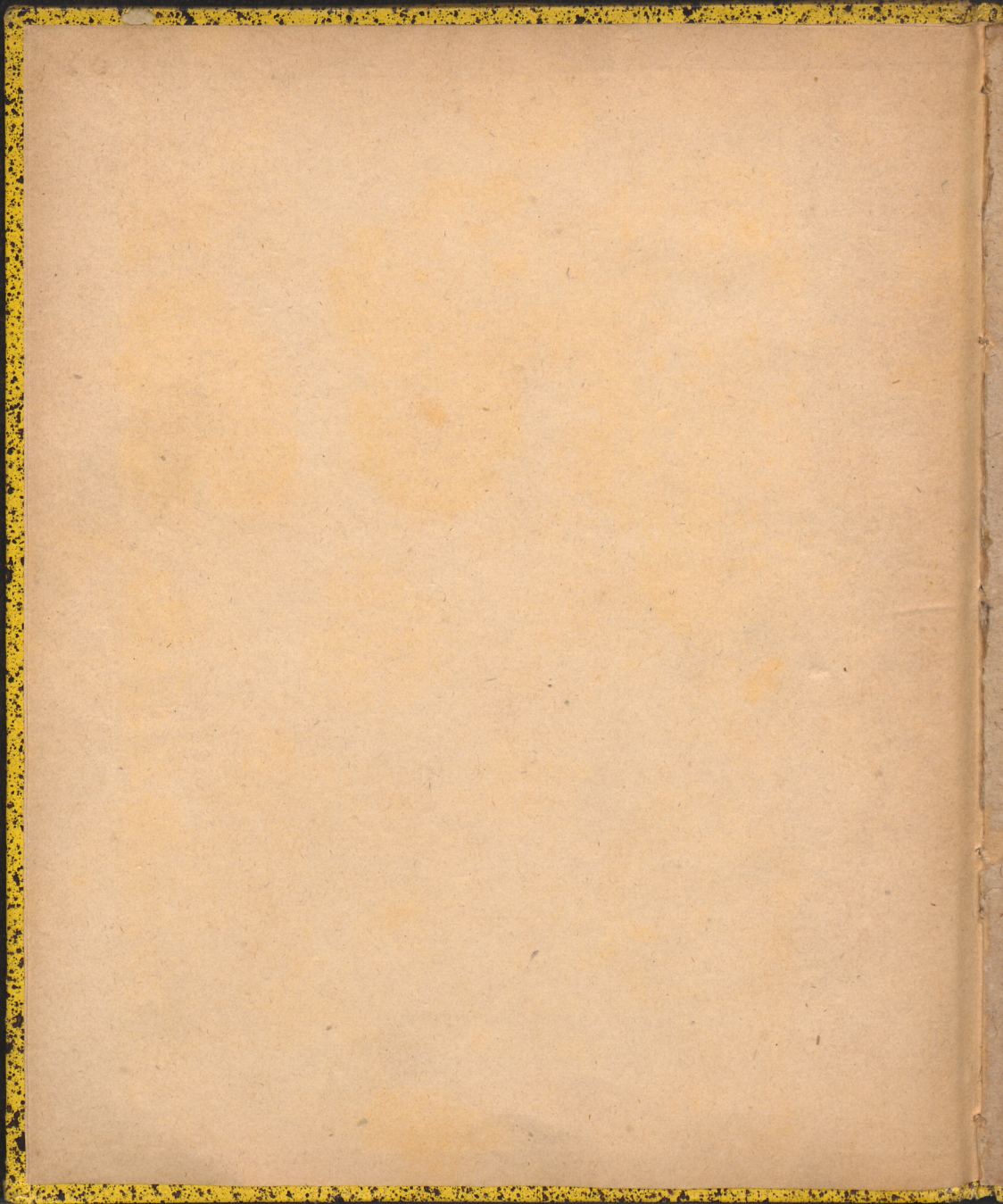

PROGRAMMA

82

Quo

RECTOR Universitatis

JOACHIMUS SCHNOBELIUS,

J. U. D. & Professor

Ad Exequias,

Quæ

MATRONÆ HONESTISSIMÆ

ANNÆ LANCÆN/

DN. JOACHIMI Schlorffs / Civis

quondam & Cerevisiarij hujus urbis præ-
cipui relictæ Viduæ,

Hodie in templo Mariano
parabuntur,

Omnes omnium ordinum Cives

Academicos perhumaniter

invitat.

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILL, Acad. Typ. Anno 1649.

RECTOR

Universitatis Rostochiensis
JOACHIMUS SCHNOBELIUS,

J. U. D. & Professor.

HEOPHRASTUS, uti locupletissimus autor est Cicero, moriens accusasse Naturam dicitur, quod cervis & cornicibus diuturnam, hominibus, verò tam exiguam vitam dedisset.

Querelâ hâc etiam Poëtæ usi sunt, veluti Pedito in obitum Mecænatis illius Musagetæ:

Redditur arboribus florens revirentibus ætas:

Ergo non homini, quod fuit antè, manet?

Vivacesq; magis cervos decet esse parentes,

Si quorum torvâ cornua fronte rigent?

Vivere cornices multos dicuntur in annos:

Cur nos angustâ conditione sumus?

Sed quanti hæc sit querela, Sallustius ostendit, qui falsò queri de natura suâ genus humanum inquit, quod imbecilla sit & brevis ævi, magisq; naturæ industriam hominum, quàm vim aut tempus deesse, ac à multis tum, ubi per socordiam vires, tempus, ingenium defluxêre, naturam stultè accusari.

Et

Et sanè qui Theophrasti querelam apud Cicero-
nem rectè inspicit, illum solâ discendi & perfectio-
nem Doctrinæ consequendi cupiditate vitam ho-
minis longiorem desiderasse apparet. Cui & maxi-
mi Medicorum exclamatio, vitam brevem, Artem
longam esse, penitens consentit. Cæterum qui vitam
absq; tali quadam aut simili causa prorogari po-
stulat, quid ille aliud, quàm curas, sollicitudines,
ærumnas, molestias, morbos & infinita alia velut
vinculo indissolubili eidem connexa mala voto
suo produci petit? Ita enim in vita ubiq; agitur,
Ut mala sint subtexta bonis — — & nulli tam
optabilis rerum secundarum contigerit cursus,
qui mœroribus & calamitatibus subinde non fue-
rit interpellatus. Quin & omnia ista bona, quæ nos
fucata & fallaci quadam specie delectant, ad quæ
generis humani cupiditas obstupescit, & à quibus
Beati & felices passim prædicari solent, cum cura
possidentur, cum invidiâ conspiciuntur, non sine
turbis, rixis & inimicitiis defenduntur; adeoq; al-
tiùs veritatem intuenti omnis vita cruciatus aliquis
est, ac tormentum. In hanc enim, ut elegantissimè
Seneca, velut in profundum inquietumq; projecti
mare, alternis ætib⁹ reciprocum, & modò allevans
nos subitis incrementis, modò majoribus damnis
deserens assiduèq; jactans, nunquam stabili confi-
stimus

stimus loco: pendemus & fluctuamur, & alter in alterum illidimur, & aliquando naufragium facimus, semper timemus. In hoc verò tam procelloso, & in omnes tempestates exposito mari navigantibus nullus portus, nisi **MORTIS** est, quam & alicubi Tullius portum malorum & per fugium ærumnosæ vitæ: C. Cæsar. apud Sallustium, requiem ærumnarum in luctu atq; miseris, qua cuncta mortalium mala dissolvantur, censuit. Verè autem ærumnarum & calamitatum finis est illis, qui Christi fiduciâ freti pelagus hoc vitæ emensî & in illum toto pectore defixi vela sua complicuerunt & portum hunc inveci sunt. Hi enim tandem ab omni metu, periculo, doloribus & angustiis requiescunt & nil nisi dulcedinem & mentis oblectationem persentiscunt.

Hunc terrenæ jactationis & ærumnarum portum ac finē etiam pronuper consecuta est fœmina pietate & virtutum ornamentis conspicua **ANNA Zanken**/ viri probi & integerrimi **Dn. JOACHIMI Schlorffes** Civis quondam & Cerevisiarii hujus urbis primarii, nec non Templo Jacobæo inter alios præfecti fidelissimi relicta Vidua, cui hodie exequiæ parantur.

Edita autem in hanc lucem fuit die **VII. Aprilis**, qui tunc feria Paschatos erat secunda, anno seculi
supe-

superioris octogesimo octavo ex parentibus honoratissimis. Siquidem Pater ejus Dn. MARCUS Tancke prudentiâ & eruditione suâ meritus est; ut in amplissimum Senatorum ordinem legeretur, & paullo post Patrum conscriptorum suffragiis ad Consularem prorehetretur dignitatem, quam & diutiùs (Senior enim & primus Consul factus) ita prudenter sustinuit, ut hodieq; meritorum ejus memoria apud gratam posteritatem conservetur. Cùm enim eo tempore bellica tempestas per totam provinciam Megapolensem desævians & hanc cæpisset premere & infestare Rempub., clavum ejus pro suâ virili cum cæteris Collegis ita rexit, ne vel ad scopulos impacta vel fluctibus obruta dissolveretur. Matre procreata est A G N E T A Bretemanns / foemina honestissima. Avus Paternusei fuit Hans Tancke civis hujus urbis primarius; Avia Paterna Margreta von Hervorden ex antiquâ Hervordiorum prosapiâ oriunda. Avus & Avia progeniei maternæ fuerunt Hans Greteman Civis inter præcipuos & Cerevisiarius, & Margreta Gerdes è Gerdesiorum familia satis celebri prognata. Hisce majoribus ortam, & à se genitam filiam parentes cùm Christiano cœtui per sacrum baptismum addixissent, porrò in timore Domini ad optimam quæq; fideli adhortatione eduxerunt, quibus etiam in-

omnibus se præbuit morigeram. Postquam igitur
veluti flos septis in hortis secretus ad maturitatem
suam pervenit, adultam ætatem attigisset, studio
tamen pietatis, pudicitia, castitatis & exercitio
laborum domesticorum, etiam obedientiã Paren-
tibus præstitã satis innotuisset, à prædicto JOA-
CHIMO Schlorffen in matrimonium expetita,
eidemq; favente cœlo Anno hujus seculi quarto
die Junij vigesimo secundo solenni ritu conjun-
cta fuit. Cui matrimonio quamvis proles quidem
defuerit, concordia tamen perpes adfuit. Coluit
& amore complexa est maritum, prout decuit ta-
li profapia prognatam & pietate vera præditam
Matronam, ejusq; fructum fidem scilicet & amo-
rem mariti mutuum est experta. Dissolutã verò
per illius mortem, quæ Anno 1646. contigit, hac
conjugii copulã cum in molestias viduitatis con-
jecta esset, eas ita tulit, ut nunquam à statu piæ
tranquillæq; in DEO mentis discederet, aut forti
præsenti vel potius DEO obmurmuraret. Non du-
bium autem est, quin amisso thalami socio in pro-
celloso vitæ hujus pelago ad portum æternæ tran-
quillitatis calidis suspiriis subinde anhelarit, & quã
fuit pietate, illud matris D. Augustini, Evolemus
hinc, vel etiam Paulinum, cupio dissolvi & esse
cum Christo sponso meo & certissimo & constan-
tissimo

tissimo sæpissimè exclamaverit. Subscripsit tandem huic voto ille, qui vitæ mortisq; est arbiter, &, uti variis vitæ huic casibus subducimur, ita Schlorffæ nostræ iste contigit, ut cùm die XX. mensis præcedentis officium Pietatis sororem invivendo præstitisset, ac jam domum rediret in viam graviter ceciderit, ut casu illo sinistrum femur luxatum & sede suâ fuerit dimotû. Magnitudinem doloris & infirmitatem corporis inde ortam paulò post superveniens Hemiplexia adauxit. Sicigitur vi duplicis mali constricta & superata die mensis hujus XVII. in Christo Salvatore suo piè placideq; obdormivit. Felix jam prædicanda, quod in portum vitæ melioris invec̃ta omnis expers tristitiæ ac mœronis angelica sine saturitate pascatur, ambrosiâ & voluptate. Sed hoc quidem quoad animam sine omni dubio ab Angelis in Paradisum & sinum Abrahæ delatam; Corpus verò terræ nunc in spem futuræ resurrectionis est mandandum, idq; justa exequiarum solennitate. Quam ut frequenti vestra præsentia & comitatu, Cives Academici, exornetis & conspectiorem reddatis non solum ipsa ratio humanæ fortis, sed & virtus ac Pietas defunctæ, familiarum item insignium, ex quibus defuncta nostra ortû ducit, splendor, imò

Lex

Lex illa Charitatis suprema, quâ quod nobis &
nostris quondam fieri præstariq; desideramus,
id aliis præstare obstringimur, à vobis exposcit.
Ut autem eò lubentiùs officium hoc humanitatis
& benevolentiaè exequamini, eumq; in finem in-
templum Jacobæum frequentes confluat, eâ,
qua par est humanitate & diligentia insuper vos
rogo ac moneo. P P. Rostochii XXI.

Martii Anno M. DC. XLIX.

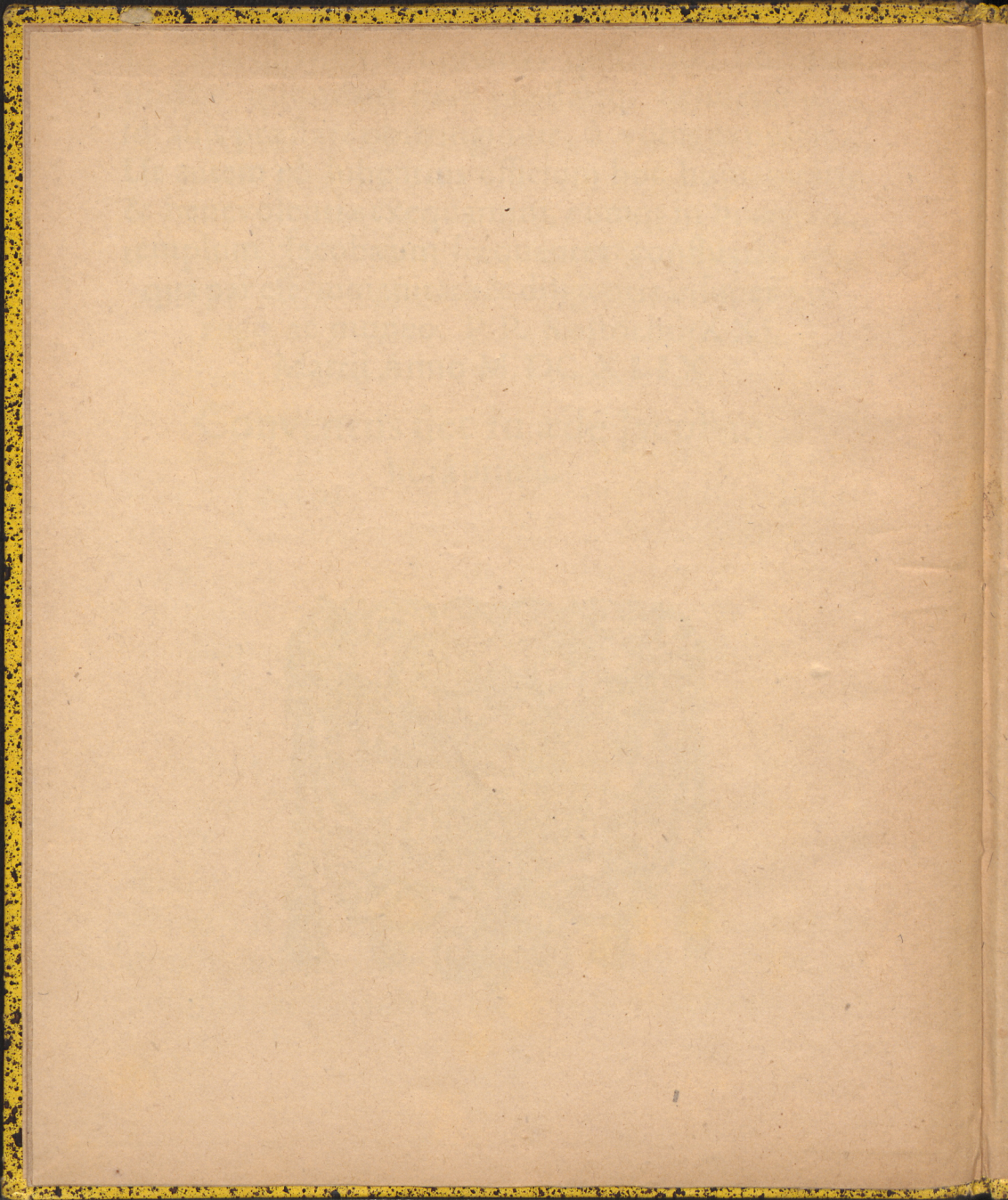
Conventus fiet in æde Jacobæa,
horâ primâ.

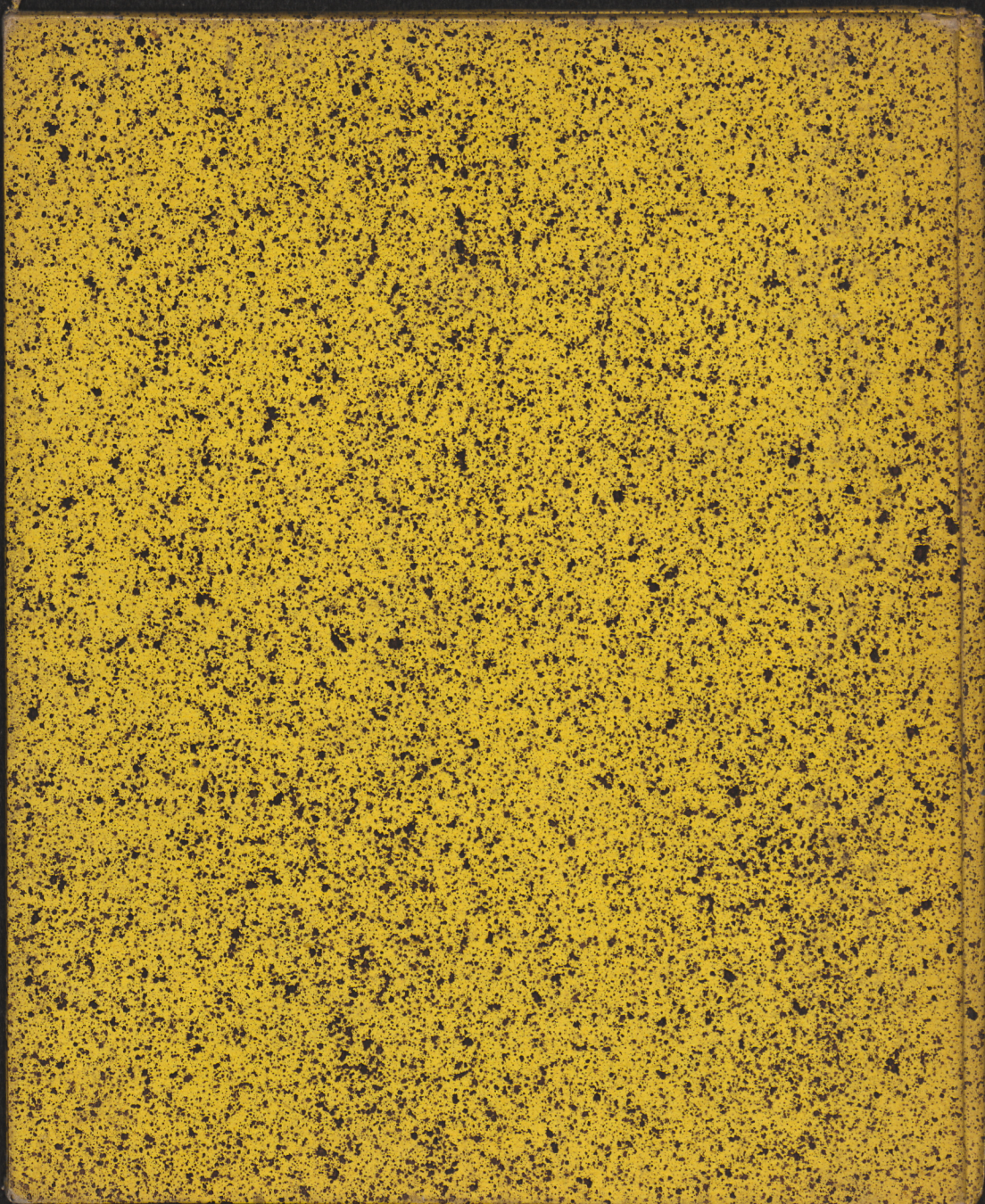

rissimo sapissimè exclamaver
dem huic voto ille, qui vitæ
&, uti variis vitæ huic casibu
Schlorffia nostræ iste contigit
mensis præcedentis officium I
visendo præstitisset, ac jam de
tam graviter ceciderit, ut casu
luxatum & sede suâ fuerit dim
doloris & infirmitatem corpo
lò post superveniens Hemiple
tur vi duplicis mali constricta &
sis hujus XVII. in Christo Se
cideq; obdormivit. Felix jam
in portum vitæ melioris inve
stitiæ ac mœronis angelica sine
ambrosiâ & voluptate. Sed hoc
mam sine omni dubio ab Ang
sinum Abrahæ delatam: Corp
in spem futuræ resurrectionis
idq; justa exequiarum solenn
frequenti vestra præsentia &
Academici, exornetis & con
tis non solum ipsa ratio human
tus ac Pietas defunctæ, familiari
ex quibus defuncta nostra ortu

scripsit tan
est arbiter,
mur, ita
die XX.
rorem in
iret in via
um femur
itudinem
rtam paul
it. Sicigi
a die men
o piè pla
nda, quod
expers tri
pascatur.
uo ad ani
adisum &
erræ nunc
andum,
quam ut
u, Cives
n redda
ed & vir
signium,
ador, imò

Lex

